

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26086/2023
26.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против тужених Јавног стамбеног предузећа „Крагујевац“ из Крагујевца и Града Крагујевца, чији је заједнички пуномоћник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3478/21 од 21.03.2023. године, у седници одржаној 26.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3478/21 од 21.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 3478/21 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 8732/20 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па су обавезани тужени да тужиљи солидарно исплате на име накнаде штете по основу незаконите наплате накнаде за вођење матичне евиденције износ од 1.666,00 динара са законском затезном каматом на појединачне износе ближе одређене у списима предмета до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно плате трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара у року од осам дана по пријему писаног отправака пресуде.

Виши суд у Крагујевцу је, решењем Гж 3478/21 од 21.03.2023. године, усвојио жалбе тужених и преиначио решење о трошковима садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Основног суда у Крагујевцу П 8732/20 од 04.02.2021. године тако што је обавезао тужиљу да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема решења.

Против решења другостепеног суда тужиља је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Законски заступник тужених је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиље на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужиља ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога се ревизија може да изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић